

Ομιλία του Υπουργού Παιδείας Καθηγητή Ανδρέα Φιλίππου στο μνημόσυνο πεσόντων και σφαγιασθέντων που οργάνωσε η Ελεύθερη Κυθρέα στο Πλατύ Κυριακή 18.9.88 ώρα 9 π.μ.

Ο μικρός λαός της Κυθρέας και της γύρω περιοχής, που ζει και αγωνίζεται στην προσφυγιά, μαζεύτηκε σήμερα σ' αυτό τον ιερό χώρο για να αποτίσει φόρο τιμής στους ηρωικούς νεκρούς του, που πότισαν με το αίμα τους τη γη που τους γέννησε.

Για 14η συνεχή χρονιά τιμούμε σήμερα τα 300 τόσα παιδιά της Κυθρέας και περιχώρων που πρόταξαν τα στήθη τους στα Τούρκικα τάνκς ή έπεσαν θύματα μιας απάνθρωπης θηριωδίας.

Ξαναζωντανεύει σήμερα η μνήμη και θεριεύει η ψυχή. Ξανάρχονται μπροστά μας οι θλιβερές εκείνες μέρες του καλοκαιριού του 1974, που γέννησαν το δίδυμο έγκλημα: το πραξικόπημα και την εισβολή. Γεγονότα που θα μείνουν ως μελανά σημεία όχι μόνο στην Ιστορία της Κύπρου αλλά και στην Ιστορία της Ανθρωπότητας.

Ξαναζούμε νοερά σήμερα τη φρίκη του πολέμου, με τις σφαγές, τις λεηλασίες, τους βιασμούς, το ξεσπίτωμα και την προσφυγιά.

Η Κυθρέα και τα γύρω χωριά που χαιρόνταν την ειρηνική αγροτική ζωή, θρέθηκαν στο επίκεντρο αυτής της φοβερής συμφοράς. Γεροντες, γυναίκες και παιδιά έπεσαν θύματα της Τουρκικής επεκτατικής πολιτικής και της πολεμικής μανίας. Τα παλληκάρια θάλθηκαν να ανακόψουν την πορεία του Τουρκικού στρατού και να γλυτώσουν το χωριό τους, τα σπίτια και τις οικογένειες του. Ήταν όμως ένας άνισος αγώνας. Κι έπεσαν ηρωικά ποτίζοντας με το αίμα τους τα χώματα της Κυθραίας.

Απεμθυνόμαστε με σεβασμό και εκτίμηση προς τους γονείς, τα αδέρφια και τους συγγενείς των ηρώων που τιμούμε σήμερα και των αγνοουμένων μας, και τους εκφράζουμε την απέραντη αγάπη και συμπάθεια μας.

Η Κυθρέα, όπως και τόσες άλλες πόλεις και χωριά μας, έπεσε στα χέρια του κατακτητή. Δέκα χιλιάδες Κυθρεώτες πήραν με βαριά καρδιά το δρόμο της πικρής προσφυγιάς, αναζητώντας μια θέση κάτω απ' τον ήλιο.

Όμως, αν η Κυθρέα σκλαβώθηκε, οι Κυθρεώτες έχουν μείνει αδούλωτοι. Ατσάλωσαν το πνεύμα και τη θέλησή τους, ανασύνταξαν τις δυνάμεις τους και αγωνίζονται με επικεφαλής το Σωματείο τους, την «Ελεύθερη Κυθρέα», να συντηρήσουν τη μνήμη της κωμόπολής τους και να καλλιεργήσουν τον πόθο του γυρισμού.

Αγαπητοί μου,

Δεν μαζευτήκαμε σήμερα εδώ για μοιρολόγια. Ήρθαμε να πάρουμε και να δώσουμε μηνύματα. Να πάρουμε μηνύματα σε όλη την οικουμένη, πως όσο η Κυθρέα, η Κερύνεια και ο Απόστολος Ανδρέας μένουν σκλαβωμένα και όσο η πατρίδα μας παραμένει μοιρασμένη στα δυο, άλλο τόσο εμείς θα αγωνιζόμαστε για τη λευτεριά και την επανένωσή της.

Εμείς δεν ζητάμε τίποτε περισσότερο από αυτό που χαιρόνται όλοι οι ελεύθεροι λαοί της γης. Αγωνιζόμαστε για αξίες και ιδανικά πανανθρώπινα: τη λευτεριά, τη δικαιοσύνη, τη δημοκρατία και την ειρήνη. Αγωνιζόμαστε να ξαναγυρίσουμε πίσω στη γη που μας ανήκει, στα σπίτια και τις περιουσίες μας, τα χωριά και τις πόλεις μας.

Είμαστε ένας λαός που αγαπούμε την ειρήνη και αγωνιζόμαστε γι' αυτή. Θέλουμε να αφεθούμε μόνοι μας, όλοι οι κάτοικοι της Κύπρου, να ζήσουμε ειρηνικά και ευτυχισμένα όπως και στο παρελθόν. Τα μίσση και οι προκαταλήψεις μπορούν να εκλείψουν, φτάνει να φύγουν τα κατοχικά στρατεύματα και οι έποικοι που λυμαίνονται τη γη και τις περιουσίες μας. Φτάνει να σήσουν οι πράσινες γραμμές και τα συρματοπλέγματα, να μπορούμε ελεύθερα να περπατήσουμε ως την Κυθρέα, να ξεδιψάσουμε στο Κεφαλόβρυσσο, να ανηφορίσουμε ως τον Πενταδάκτυλο και να βαδίσουμε ως την Κερύνεια και τον Απόστολο Ανδρέα.

Γι' αυτή τη λύση, που θα διασφαλίζει την επανένωση του νησιού μας κάτω από συνθήκες ελευθερίας, δημοκρατίας και δικαιο-